

POMOKRZYĆ (1) *vb pf*

3 sg m *praet* pomokrzył.

Sł stp brak, Cn s.v. puszczam wodę, urynę, Linde bez cytatu.

Polać moczem; edere a. expellere a. facere a. reddere urinam, reddere humorem, levare vesicam, micturire Cn [co]: Ieden proszony ná obiad/ Obiecał sie iść bárzo rad: [...] A idąc w drogę wefele/ Nálazł w kupie grufzek wiele: [...] A gdy długo ná nie pátrzył/ Ná oštátek ie pomokrzył BierEz P; [Ian mi moie trzewiki przedał/ y pomokrzył mi pliotki [= plecionki]. Wokabul 1539 E2v].

Formacje współrdzenne cf MOCZYĆ.

Cf POMOKRZONY